

ŻYC EWANGELIA

VIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 6,39-45 * 27.02.2022

(549)

Jezus opowiedział uczniom przypowieść: «Czy może niewidomy prowadzić niewidomego? Czy nie wpadną w dół obydwaj? Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego. Nie ma drzewa dobrego, które by wydawało zły owoc, ani też drzewa złego, które by dobry owoc wydawało. Po własnym owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia, ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta».

A może w tej przypowieści chodzi o to, abyśmy przestali widzieć drzazgę w oku drugiego człowieka i zobaczyli... człowieka! Tak, jego samego, który przecież dźwiga jakąś historię życia, który się zмага ze swymi słabościami, o którym tak naprawdę niewiele wiem. Zobaczyć więcej niż widać na pierwszy rzut oka, spojrzeć z miłosierdziem to znaczy być wielkodusznym. Św. Paweł w Hymnie o Miłości przypomina, a może nawet ostrzega: "Po części tylko poznajemy". Nie usurpujmy sobie władzy sądzenia, oceniania, korygowania. Któż dał nam do tego prawo? Natomiast w kontekście nadchodzącego Wielkiego Postu otwórzmy się na nasze własne nawrócenie. Zapytajmy naszych bliźnich co według nich możemy w sobie zmienić, czego oni od nas potrzebują, co możemy im dać? Pozwólmy niech mówią... I wzbudźmy w sobie wielkoduszność: pomyślmy dobrze o sobie, o naszych bliźnich i o naszym Bogu!

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy potrafię w każdym człowieku dostrzec chociaż odrobinę dobra? Czy nie mam w sobie w sobie jadu właściwego grzechotnikom i żmijom?

Do wykonania: Będą dopatrywał się bliźniego raczej dobra niż zła.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

28.02 (poniedziałek) Wspomnienie św. Gabriela od Najświętszej Panny Bolesnej

Gabriel urodził się dnia 01.03.1838 roku w Asyżu, w rodzinie Possentich, należącej do ówczesnej elity. Po krótkim okresie zbyt swobodnej młodości dnia 22.08.1856 roku wstąpił do klasztoru Pasjonistów w Morovalle, gdzie przyjął imię zakonne Gabriel od Matki Bożej Bolesnej. We wspólnocie zakonnej podejmował heroiczne akty wyrzeczenia i pokuty, stawiał sobie bardzo wysokie wymagania, bo chciał, żeby jego życie zakonne było doskonałe. Przygotowywał się do święceń prezbiteratu. Pragnął zostać kapłanem, bo wtedy ta jego miłość zyskałaby nowe możliwości wyrazu. Warunki zewnętrzne odwlekały ten upragniony moment. Niepokoje społeczne sprawiły, że tok przygotowań

został zakłócony. Ponadto zapadł na zdrowiu. Nie widać jednak było u niego oznak zniecierpliwienia. Tylko własna niedoskonałość i grzechy sprawiały, że cierpiał. Choroba okazała się bardzo poważna. Była to nieuleczalna wówczas gruźlica. Gabriel zmarł dnia 27.02.1862 roku, mając zaledwie 23 lata. Jest patronem kleryków.

01.03 (wtorek) Wspomnienie św. Albina, biskupa.

Urodził się ok. 468 w Vannes, zm. 1 marca 549 w Angers) Albin pochodził z rodziny szlacheckiej. Do zakonu wstąpił w 504 roku i przez 25 lat był mnichem i pełnił obowiązki opata. Od 529 pełnił obowiązki biskupa Angers. Uczestniczył w synodach, które odbyły się w Orleanie w 538, 541 i 549 roku. Jego działalność doprowadziła do przywrócenia dyscypliny kościelnej na terenach podległej mu diecezji. Występował za wprowadzeniem kary za związki kazirodcze, w obronie biednych i więźniów. Pochowany został w kościele św. Piotra w Angers.

02.03 (środa) ŚRODA POPIELCOWA

Rozpoczyna ona okres czterdziestodniowego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - Świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek. W Środę Popielcową - zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego - obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia. Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się zrezygnować bez ważnej przyczyny). Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty, celebrowany w Środę Popielcową, znany jest w wielu kulturach i tradycjach, m.in. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W liturgii pojawił się on w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

04.03 (piątek) Święto św. Kazimierza, królewicza

Święty Kazimierz był synem króla Polski, Kazimierza Jagiellończyka. Urodził się w Krakowie w 1458 roku. Odznaczał się szczególną czystością ducha i miłosierdziem względem ubogich. Przy boku ojca brał czynny udział w życiu politycznym. Gorliwy czciciel Eucharystii i Najświętszej Maryi Panny, wiele czasu poświęcał na modlitwę. Po długotrwałej chorobie płuc zmarł w pobliskim Grodnie 4 marca 1484 roku. Pochowany został w Wilnie i Jego relikwie spoczęły w katedrze wileńskiej. Jego kanonizacja odbyła się w roku 1522. Bullę kanonizacyjną, zaginioną w drodze, kazał papież Klemens VII w roku 1602 na nowo sporządzić i dzień 4. marca ustanowił dniem wspomnienia świętego w całym Kościele.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

Rekolekcje Parafialne – od 13-20 marca 2022 głoszone będą nauki wielkopostne, których celem będzie dobre przygotowanie się Wielkanocny. Poprowadzi ks. dr Mariusz Jagielski, rektor Wyższego Seminarium Duchownego diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, a ich temat „*Jak kochać Kościół?*” to zaproszenie do refleksji o umiłowaniu Oblubienicy Chrystusa mimo wielu aktów pogardy i walki z Kościołem. Jak co roku – również i tym razem - zachęcamy do takiego rozplanowania czasu, aby samemu/samej wziąć w nich udział, owoconie je przeżyć albo też ułatwić uczestnictwo w tych ćwiczeniach duchowych komuś bliższemu.